

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

ชื่อโครงการวิจัย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนเพื่อตอบสนองต่อช่องว่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงตอนบน: กรณีศึกษา ประเทศไทย (เชียงใหม่/เชียงใหม่) สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาชนจีน (เชียงใหม่) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เชียงใหม่ หลวงพระบาง)

ชื่อคณะผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา
ดร. ไพบุลย์ อชาอรุ้งโรจน์
ดร. วรินทร์า ศิริสุทธิกุล

งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณอุดหนุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555
ระยะเวลาการทำวิจัย 12 เดือน ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2555 ถึง 24 พฤษภาคม 2556 (ขยายเวลาทำการวิจัย)

ที่ปรึกษา นายสาธิต นิลวงศ์
อดีตผู้อำนวยการภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
นายชัยสงค์ ชูฤทธิ์
อดีตรองผู้อำนวยการด้านนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในงานวิจัยชุดนี้เกิดขึ้นจากการค้นหาคาดหวังและการรับรู้จริงของนักท่องเที่ยวในเส้นทางในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงตอนบน ในแหล่งท่องเที่ยว 4 แห่ง ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงตุง เชียงรุ่ง/สิบสองปันนา เชียงทอง/หลวงพระบาง กล่าวคือ การศึกษาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนจากความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจะช่วยให้ผู้ประกอบการในภาคเอกชนและผู้บริหารในภาครัฐนำข้อมูลต่างๆ ไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนให้สามารถตอบสนองความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ และจากการ

รับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนจะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาครัฐสามารถแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่นักท่องเที่ยวรับรู้ในประเด็นที่ไม่ดี หรือมีปัญหาและดำรงรักษาในประเด็นที่นักท่องเที่ยวที่รู้ว่าดีแล้ว และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนจะทำให้ทราบถึงประเด็นที่นักท่องเที่ยวพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขประเด็นปัญหาที่นักท่องเที่ยวไม่พอใจและดำรงรักษาในประเด็นที่นักท่องเที่ยวพอใจอยู่แล้วซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้งานวิจัยชุดนี้ยังมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวของกลุ่มแม่น้ำโขงนี้ โดยตัวแปรที่ศึกษาคือ ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว และการรับรู้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแผนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวในแถบกลุ่มแม่น้ำโขงแห่งนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน
3. เพื่อศึกษาการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนมีอิทธิพลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตในภาพรวมตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน
4. เพื่อศึกษาการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน โดยจำแนกตามประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนที่เชียงแสน ประเทศไทย เชียงทอง ประเทศลาว ประเทศละ 200 คน ที่เชียงตุง ประเทศพม่า และเชียงรุ่ง ประเทศจีน ประเทศละ 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 600 คน

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังและการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวตามเส้นทางนี้ในภาพรวมทั้ง 4 ประเทศอยู่ในระดับปานกลาง และมีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตในภาพรวม 4 ประเทศ อยู่ในระดับมาก โดยมีความตั้งใจท่องเที่ยวโดยใช้เส้นทางล่องเรือระหว่างเชียง

แสน ประเทศไทย เชียงรุ่ง ประเทศจีน อยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก และมีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตที่เชียงแสน ประเทศไทยมากเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ เชียงตุง ประเทศพม่า เชียงรุ่ง ประเทศจีน และเชียงทอง ประเทศลาว

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ รายได้ สัญชาติ แตกต่างกัน มีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตในภาพรวม 4 ประเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.05

การเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนในภาพรวม 4 ประเทศไม่พบความแตกต่าง แต่พบว่าการสร้างสรรค์ด้านเศรษฐกิจ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้แก่ การมีอัยาศัยที่ดีไมตรี และการให้คำแนะนำของชุมชนด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และด้านภูมิทัศน์การท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ส่วนด้านความเป็นของแท้/ดั้งเดิมนักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า 0.05

ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาครัฐ ต้องคำนึงถึงการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในภาพรวม 4 ประเทศ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวใน 4 ประเทศมีการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักท่องเที่ยวมีการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนที่เชียงตุง ประเทศพม่าเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ เชียงแสน ประเทศไทย เชียงทอง ประเทศลาว และเชียงรุ่ง ประเทศจีน ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐ และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศต้องให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์วัฒนธรรม ความเป็นของแท้/ดั้งเดิม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และชายแดน/แนวพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และการประยุกต์ใช้ในการบริหาร

1. กลยุทธ์การตลาดตามเป้าหมาย (Target marketing) ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการทั้ง 4 ประเทศ (ไทย พม่า จีน และลาว) ควรร่วมกันวางแผนการตลาดให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหลัก ซึ่งจะทำให้เกิดการท่องเที่ยว ความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตในภาพรวมของ 4 ประเทศตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน โดยมีกลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ นักท่องเที่ยวมีอาชีพพนักงานทางการค้า และพนักงานข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้อยู่ระหว่าง 13,500 – 40,499 บาท มีสัญชาติไทย และกลุ่มเป้าหมายหลักของแต่ละประเทศเป็นดังนี้

1.1 ประเทศไทย (เชียงแสน) กลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ เพศหญิง สัญชาติไทยที่มีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคตตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

1.2 ประเทศพม่า (เชียงใหม่) กลุ่มเป้าหมายหลักที่มีความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคต ตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน ได้แก่ กลุ่มสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า รายได้อยู่ระหว่าง 40,500 บาทขึ้นไป เป็นนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย

1.3 ประเทศจีน (เชียงใหม่/สิบสองปันนา) กลุ่มเป้าหมายหลักที่มีความตั้งใจท่องเที่ยว ตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน โดยมีสัญลักษณ์ส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันคือ เหมือนๆ กันทุกกลุ่ม

1.4 ประเทศลาว (เชียงทอง/หลวงพระบาง) กลุ่มเป้าหมายหลักที่มีความตั้งใจท่องเที่ยวตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ อยู่ระหว่าง 13,500 – 40,499 บาท มีสัญชาติไทย

2. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ผู้บริหารทั้ง 4 ประเทศและผู้นำชุมชนต้อง ดำเนินการต่อเนื่องต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวเกิดความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวตามเส้นทางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน ในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการสร้างสรรค์ด้านเศรษฐกิจ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและ ผู้ประกอบการควรร่วมมือในการให้ชุมชนมีรายได้จากการที่นักท่องเที่ยวไปเที่ยว โดยมีการรวมกลุ่ม ของชุมชนเพื่อการขายสินค้า ส่งเสริมชุมชนให้มีสินค้าที่ลดกรรมมีความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ เพื่อจำหน่ายนักท่องเที่ยว มีสินค้าเกษตรแปรรูปที่น่าสนใจของชุมชนจำหน่าย และส่งเสริมให้สินค้า ชุมชนใช้บรรจุภัณฑ์ที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวซื้อ

2.2 ด้านสร้างสรรค์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้นำชุมชนต้องรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้ ชุมชนเป็นเจ้าบ้านที่ดีกับนักท่องเที่ยว โดยมีความเป็นมิตร มีอัธยาศัยไมตรี และเต็มใจให้ความ ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

2.3 ด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ที่โดดเด่น/มีความเป็นเอกลักษณ์ ประเพณีและเทศกาลที่ดึงดูดความสนใจ สถาปัตยกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สร้างความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวที่ได้เดินทางท่องเที่ยวมาแล้ว

2.4 สร้างสรรค์ด้านภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ผู้บริหาร 4 ประเทศต้องมี นโยบายดูแลอย่างต่อเนื่องในการปรับภูมิทัศน์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่โดดเด่น การปรับภูมิทัศน์ที่ สวยงามและดึงดูดใจ ภูมิทัศน์ของเมือง/บ้านเรือนที่มีอัตลักษณ์แบบดั้งเดิม

นอกจากนี้ผู้บริหารและผู้นำชุมชนทั้ง 4 ประเทศมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในการปรับภูมิทัศน์ ควรมีการอนุรักษ์สิ่งที่ยังคงเป็นธรรมชาติ ลักษณะของบ้านเรือนใน สมัยก่อน การแต่งกาย และรูปแบบการดำรงชีวิตของผู้คนให้คงความดั้งเดิมยาวนานแท้ไม่ปรุงแต่ง ซึ่ง จะสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยวได้ ดังนี้

(1) ประเทศไทย (เชียงใหม่) ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอ เชียงแสนต้องรักษาจุดแข็ง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม นวัตกรรมการท่องเที่ยว ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(2) ประเทศพม่า (เชียงใหม่) ผู้บริหารของเมืองเชียงใหม่ในการวางแผนการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อม ความเป็นของแท้/ดั้งเดิม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(3) ประเทศจีน (เชียงใหม่/สิบสองปันนา) ผู้บริหารในเมืองเชียงใหม่ ในการขยายเมืองเชียงใหม่ต้องคำนึงถึง การสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความเป็นของแท้/ดั้งเดิม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเดินทางและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ชายแดน/แนวพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะสร้างความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวในอนาคต เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวไม่มีความพึงพอใจในด้านต่างๆ

(4) ประเทศลาว (เชียงทอง/หลวงพระบาง) ผู้บริหารเมืองเชียงทองต้องใช้กลยุทธ์เชิงสร้างสรรค์ในด้าน การสร้างสรรค์ด้านเศรษฐกิจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเดินทาง และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จะสร้างความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

3. ผู้บริหารทั้ง 4 ประเทศ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชียงใหม่ เชียงตุง เชียงรุ่ง และเชียงทองให้ความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในด้านต่างๆ ดังนี้ (1) ด้านสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม/ธรรมชาติ ได้แก่ ภูมิทัศน์ที่มีความเป็นธรรมชาติ ดงงาม อากาศมีความบริสุทธิ์สะอาด ปราศจากฝุ่นละออง ควันทิช กลิ่นเหม็น มีการแนะนำ/สื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศตามลำดับ (2) ด้านสร้างสรรค์การอนุรักษ์วัฒนธรรม รวม 4 ประเทศ ได้แก่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งเสริมวัฒนธรรม มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมวัฒนธรรม มีกิจกรรมการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์/การศึกษาวิถีชีวิตชุมชน/ชนเผ่า เนื่องจากการรับรู้ต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืนมีอิทธิพลต่อความตั้งใจท่องเที่ยวในอนาคต

3.1 ประเทศไทย (เชียงใหม่) ผู้บริหารการท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในด้านต่างๆ ดังนี้

(1) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้แก่ คนในเชียงใหม่อาศัยไม้ตรี และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว คนในเชียงใหม่เต็มใจให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

(2) ด้านชายแดน/แนวพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การข้ามชายแดนในเส้นทางนี้มีความสะดวกและรวดเร็ว ตามแนวชายแดนแห่งนี้มีอาหารหลากหลายและมีคุณภาพ ตามแนวชายแดนแห่งนี้มีสินค้าจำหน่ายที่หลากหลายและมีคุณภาพ ตามลำดับ

3.2 ประเทศจีน (เชียงรุ่ง/สิบสองปันนา) ผู้บริหารการท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในด้านชายแดน/แนวพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การข้ามชายแดนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว มีร้านอาหารที่มีคุณภาพ และมีสินค้าจำหน่ายที่หลากหลายและมีคุณภาพ

3.3 ประเทศลาว (เชียงทอง) ผู้บริหารการท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในด้านการสร้างสรรค์การอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้แก่ การส่งเสริมวัฒนธรรม และให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมวัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมของชุมชน และการศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

4. ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด/เมือง ของทั้ง 4 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า จีน และลาว ควรร่วมมือกับวางแผนกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามเส้นทางอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในลักษณะ Combine destination โดยชูประเด็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามเส้นทางในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในเรื่อง (1) การสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม มีความเป็นธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม (2) การอนุรักษ์วัฒนธรรม โดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม (3) ความเป็นของแท้และดั้งเดิม โดยผู้คนที่ทั้ง 4 เชียง (เชียงแสน เชียงตุง เชียงรุ่ง และเชียงทอง) มีรูปแบบการดำรงชีวิตยังคงความดั้งเดิม ลักษณะของบ้านเรือนคงความดั้งเดิม รวมทั้งการแต่งกายที่ยังคงความดั้งเดิม (4) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้านโดยมีอัยาศย์ไมตรี ความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว และเต็มใจให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (5) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางการท่องเที่ยวตามเส้นทางอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่โดดเด่น อาหารมีเอกลักษณ์ประจำของแต่ละชาติ (6) มีภูมิทัศน์การท่องเที่ยวที่สวยงามและดึงดูดใจ และ (7) การข้ามชายแดนต้องมีความสะดวกรวดเร็ว มีสินค้าจำหน่ายที่หลากหลายและให้มีคุณภาพ และเมืองเชียงตุงประเทศพม่ามีการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้ง 7 ด้านดังกล่าว มากที่สุด รองลงมา เชียงทอง ประเทศลาว เชียงแสน ประเทศไทย และเชียงรุ่งประเทศจีน นอกจากนี้ถ้าประเทศพม่าเปิดชายแดนที่เมืองลาซึ่งติดต่อกับประเทศจีน ซึ่งยังมีวัฒนธรรมที่คงความดั้งเดิม ประเทศพม่ามีความได้เปรียบทางการแข่งขันที่เหนือกว่า 3 ประเทศ